

HZ. İSA'YI NİÇİN TARTIŞIYORLAR?

Bazı konular vardır, uzun süre unutulur, âdeta rafa kaldırılırlar. Her nedense birdenbire tekrar gündemin başköşesine otururlar. Hz. İsa (as.)'nın ahir zamanda yeryüzüne ineceği konusu da bunlardan birisi.

Ben konuya girmeden önce bunun niçin tartışıldığı üzerinde biraz durmak istiyorum. İslam'da **“farz, vacip, müstehap, mübah”** gibi kavramlar yanında bir de **“malayani”** kavramı zikredilir. **Malayani, “yapılmasında ne kastedildiği bilinmeyen, dünyaya da ahirete de yaramayan, gereksiz, hedefsiz ve faydasız işler”** demektir. Bu gibi tartışmaların tek hedefi gazete sütunlara bir malzeme olması yahut programların bir şekilde doldurulması ise yapılan iş “malayani” kapsamına girer. Yok eğer, bunun ötesinde bir art niyet varsa, insanların kafalarının karıştırılması, inançlarının zedelenmesi, yahut tartışmaya katılan kişi veya gruplardan birinin çürütülmesi, gözden düşürülmesi gibi menfi bir gaye gözetilmişse bu iş “malayaniyi” aşar, “yıkıcı ve zararlı” sınıfına dahil olur.

Hiz. İsa'nın öldürülmesiyle ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'de şu iki ayet mevcuttur:

“Halbuki onu öldürmediler, asmadılar da. Onlara İsa gibi gösterildi. Aksine, Allah onu kendine yükseltmiştir.” (Nisa, 4/157-158)

“Ey İsa, seni ancak ben öldüreceğim. (Yani, seni inkârcıların öldürmesinden koruyacağım. Ve seni kendi ecelinle öldüreceğim.) Seni kendime yükselteceğim. İnkârcılardan temiz kılacağım.” (Al-i İmran, 3/55)

Bu iki ayet üzerinde tefsir alimlerinin yaptıkları farklı yorumlardan çıkan sonucu aktarmak istiyorum:

Birinci ayette Yahudilerin çarmıha gererek öldürdükleri şahsın Hz.İsa (as.) olmadığı, ona benzetilen bir başka kişiyi öldürdükleri açıkça beyan edilmektedir. Tefsir alimlerinin çoğunluğu, **“onun öldürülmeyip Allah'a yükseltildiğinden”** hareket ederek, Hz.İsa'nın bedeniyle birlikte **dördüncü kat semada** yaşadığını ifade etmişlerdir.

Bu noktada iki ayrı görüş ortaya konulmuş bulunuyor. **Birisi**, semaya yükseltilmesini müteakip ölümü tattığı, **ikincisi** ise kıyamete kadar bu hâl üzere bekleyip kıyamete yakın tekrar yere ineceği ve bu inişten sonra öleceği.

Bu ikinci şıkkı akıllarına sığdıramayanlar işi münakaşa ortamına çeker, bunun olamayacağını, yıldızlar aleminin çok ötesindeki dördüncü kat semada bir insanın canlı olarak kalamayacağını savunurlar.

Bu noktada şunu söylemeden geçemeyeceğim: Cenab-ı Hak insan ruhunu yerde iken de semalara yükseldiğinde de atmosfersiz yaşatır; yeme ve içmeye muhtaç olmaksızın hayatını devam ettirir. Ruh için ve melekler için koyduğu bu kanunu, Hz. İsa'nın semaya ref'edilen bedeni için de icra etse buna kim ve hangi mantıkla karşı çıkabilir? Nitekim, tefsirlerde onun bedeninin **“yeme, içme, şehvet ve sair alakalardan kurtarılmış olarak meleklerin karargâhı bir makama yükseltildiği”** önemle vurgulanır.

İkinci ayette, gelecek zaman kullanılmıştır. Bu ayete göre de onun ölmüş olduğu kesin değildir, ancak kıyametten önce mutlaka ölümü tadacaktır. Bunun ne zaman vuku bulacağı ise ayette açıkça ifade edilmemiştir.

Azınlıkta kalan bazı tefsir alimleri de Hz. İsa (as.)'nın öldürüldüğünü ve semaya ref' edildiğini ifade etmişlerdir. Ayette kesinlik olmadığına göre, bu konuda Kur'anın birinci tefsiri olan hadislerle müracaat edilecektir. Sahih hadislerde Hz. İsa'nın yeryüzüne döneceği ve Hristiyanlığı hurafelerden temizleyip İslam'a tabi kılacağı ifade edilmiştir.

Şu var ki, bu inişin keyfiyeti hakkında da yine iki ayrı görüş ortaya çıkmıştır. **Birincisine göre**, Hz. İsa (as.) bedeniyle beraber dünyaya dönerek görevini yapacak, sonra ruhu kabz edilerek ölümü tadacaktır. **İkinci görüşe göre** ise, onun ahir zamanda yer yüzüne inmesi, İslâmiyetle amel etmesi ve ümmetini teslis akidesinden kurtarıp tevhide davet etmesi ruhanî bir hadisedir, ruhun bir beden şeklinde temessülüdür ve manevi bir tasarruftur.

Her iki halde de bu inişi herkes görecektir. Kendisi belki de bir din adamı görünümünde Hristiyanlığı hurafelerden temizleyecek, yani İslam inancıyla buluşturacaktır. Her fani gibi o da sonunda ruhunu Rabbine teslim edecek ve diğer peygamberler gibi o da yeniden dirilmeyi ve mahşeri bekleyecektir.

Bilindiği gibi, Kur'anın bir kısım ayetleri **muhkem**, bir kısmı ise **müteşabih**dir. Mesela,

“O doğurmamış ve doğmamıştır.” (İhlas, 112/3),

“Allah'ın çocuk edinmesi olur şey değildir.” (Meryem, 19/35),

“Hiçbir şey onun misli gibi değildir.”(Şura, 42/11).

ayetleri muhkemdir. Yani, kesin hüküm ifade ederler, bunlarda tevilin ve farklı yorumların yeri yoktur.

“Meryem oğlu İsa ancak Allah’ın elçisi ve kelimesidir. Onu Meryem’e ilka etmiştir ve Ondan bir ruhtur.” (Nisa, 4/171)

ayeti ise müteşabihdir.

Hız. İsa (as.)’nın Allah’ın bir kelimesi olması, babasız bir şekilde doğrudan “Kün: Ol” emriyle yaratılmış olduğu şeklinde yorumlanmış ve keza **“Ondan bir ruh olması”** da bir teşrif, yani Allah’ın ruha bir iltifatı olarak kabul edilmiştir. Nitekim, Enbiya suresinde, **“Ona (Meryem’e) ruhumuzdan üflemiş, onu da oğlunu da alemler için bir mucize kılmıştık.”** buyrulur. Ayette geçen **“ruhumuzdan”** ifadesinde de bir teşrif, bir iltifat söz konusudur. Cenabı Hak, **“size denizimden balıklar, toprağımdan meyveler, güneşimden ziya ihsan ettim”** buyursaydı, bu ifadeleri denize, toprağına ve güneşine bir iltifat olarak anlamamız gerekirdi. Ruhumuzdan ifadesi de **“ruh denilen mahlukumuzdan”** şeklinde anlaşılacaktır.

Üstad Bediüzzüman Hazretleri, **“Muhakemat”** adlı eserinde müteşabih hadislerden **“Ben ve kıyamet şu iki parmak gibiyiz.”** hadisine yer verir ve şu önemli açıklamayı yapar:

“Şimdi bu Hadis, üç kaziyeyi mutazammındır: **Birincisi:** Bu kelam Peygamber’in kelamıdır... **İkincisi:** Kelamın mana’yı muradı hak ve sadıktır... [Yani bu hadisle Allah Resulü (asm.) ne kastetmişse o mana doğrudur.] **Üçüncü kaziyeye:** Bu kelamda murad budur. ... (Yani, bu hadiste kastedilen mana budur.)”

"Bu üçüncü kaziyede ihtilafat feveran ederler. ... (Yani, farklı görüşler bu üçüncü maddede ortaya çıkar.)"

Konunun devamında, ilk iki şıkkın kabul edilmesi halinde üçüncü şıkta ortaya çıkan ve bir içtihadı dayanan farklı görüşlerin insanı küfre götürmeyeceğı ifade edilir. Ve sonunda bu kaziyenin ayetler için de geçerli olduğu vurgulanır.

Bu ölçüye göre, bir kişi, Hz.İsa’nın göğse yükseltilmesiyle ilgili ayetleri ve Onun tekrar yeryüzüne dönüp tevhit davasına hizmet edeceğı yolundaki hadis-i şerifleri kabul etmekle birlikte bu iki olayın da cismen değil, ruhen olabileceğine inansa, bu kişi ayet ve hadise karşı çıkmakla itham edilemez. Ancak kendisinin yanlış teviller

yaptığı söylenebilir.

Bu açıklamalardan sonra konumuzun başına dönelim:

- Tartışmalar Kur'anın açık bir hükmü üzerinde yapılmış değil.
- Azınlıkta kalsalar da, bu ayetlere farklı mana veren tefsir alimlerimiz de mevcut.
- Bir kimse bu farklı görüşlerden hangisini kabul etse küfre girmez ve İslam dairesinden çıkmaz.

Öyleyse biz bu konuyu niçin böyle hararetle tartışıyor, birbirimizi kırıyor, incitiyoruz. Hz.İsa (as.) ister cismen insin, ister ruhen temessül etsin, neticede Hıristiyanları teslis inancından kurtarıp tevhide davet edecekse buna niçin sevinmeyelim?

Peygamberimiz, son Peygamber olduğuna göre Hz.İsa'nın yer yüzüne inişi "risalet" yani peygamberlik yönüyle değil, "**velayet**" cihetiyle olacaktır. Bilindiği gibi her peygamber Allah'ın kulu ve elçisidir. Onların kulluk yönleri velayet, hak ve hakikati insanlara tebliğ etme görevleri ise risalet cihetleridir.

Kaldı ki, bu iniş herkesçe görülüp bilinecek bir olay da değildir. Ancak İslam'ın tevhit inancını kendilerine tebliğ ettiği belli sayıda kişiler onun Hz. İsa (as.) olduğunu bileceklerdir.

Konunun önemli bir yönü de şudur: Bu asrın yapısı ancak böyle bir gelişme uygundur. Allah, Hakîm'dir. Hikmeti gereğince Hz. İsa (as.)'yı peygamberlerin en mükerremi olan Hz. Muhammed (asm.)'e bu şekilde manen ümmet edecek, İslamiyet'e Onun(asm) maiyetinde hizmet ettirecektir.

Konuyla ilgili olarak az da olsa şahit olduğumuz bir hastalıktan da söz etmek isterim: Toplumda bazı kişiler kendilerini Hz.İsa (as.) sanırlar. Bunlar çok ileri derecede ruh hastasıdır. Çünkü onlar kendi babalarını tanımakta ve annelerinin de Meryem olmadığını çok iyi bilmektedirler.

Bazı kişiler de kendi mürşitlerine böyle bir makam verme yoluna giderler. Bu da bir ahırzaman alametidir. Zira eskiden mürşitler müritlerine makam kazandırıyorlardı. Şimdi bunun aksine şahit oluyoruz. Bu çok tehlikelidir ve ateşle oynamaktan daha korkunç sonuçlar verir. Zira, peygamber olan zatı tanımamak gibi, peygamber olmayana peygamberlik isnat etmek de insanın manevi hayatını altüst eder.

Bilindiği gibi, Ehl-i sünnet alimlerinin görüşüne göre, en büyük bir veli, en aşağı derecedeki bir sahabeye yetişemez. Aynı şekilde, en büyük bir sahabe de peygamberlik makamının çok uzaklarındadır. Peygamberler içerisinde de dört tanesi ulülazm peygamberlerdir, kendilerine kitap indirilmiştir.

Mürşidine Hz. İsa (as.) yakıştırmayı yapan kişi bu tabloyu karşısına koymalı ve ona yine bu tablo içerisinde bir yer aramalıdır. Aksi, büyük bir cehalet, ondan da öte büyük bir cinayet olur.

Hız. İsa'nın gelip gelmediği, gelmemişse ne zaman geleceği bizim irademiz dışında bir olay olduğuna göre, bunu niçin tartışma konusu yapıyoruz? **Biz kendi irademizle icra edeceğimiz hayırlı işlerimizi artırmaya ve kötülüklerden de sakınmaya bakalım.** Elimizden geldiğince de başkalarına bu vadede faydalı olmaya çalışalım. Bunun ötesindeki tartışmalar, konusu ne olursa olsun, malayanidir ve ömür sermayemizi boşuna harcamaktır.

Nefsimiz bizi bu ve benzeri konulara yönlendirdiğinde, ona Peygamber Efendimiz (asm.)'in şu hadis-i şerifini hatırlatalım: **“İki büyük nimet zarara uğratılıyor: Sıhhat ve boş zaman.”** Kaldı ki, bazen zaman sadece boşuna harcanmakla kalmıyor; kişiye sorumlu da kılabiliyor.

Ömrümüz çok kısa ve kabir ötesinde sonsuz bir alem bizi bekliyor. O ebed hayat için ne yaparsak bu az sermayemizle yapacağız. Geliniz, Allah Resulünün (asm.) ikazına kulak verelim ve haramdan kaçındığımız gibi boş işlerden de uzak duralım.

Ve onun şu sözü bizim için bir kontrol ve muhasebe mekanizması olsun: **“Kişinin malayaniyi terk etmesi İslamiyetinin (Müslümanlığının) kemalindedir.”**